54e jaar — Nr 131. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 19 October 1907.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÈE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week :	6 fr. per jaar.	
Twee » »	5 »	
Een » »	4 »	

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 19 OCTOBER 1907

Redevoering
van den heer De Puydt over het Congres van Kerkmuziek te Tongeren.

(VERVOLG.)

De priester aan 't altaar in zijn kostelijk gewaad, het altaar, de gansche kerk in de schoonste versiering, kortom, alles ademt vrede, liefde en jubel.

Hoe moet dan den organist op zulken plechtigen dag de hoogmis inzetten ? Is het met eene stille inleiding ? Neen, neen. Mijnheeren, een kristen kunstenaar zal aan de geloovigen doen gevoelen dat het in zijn hart ook glanst en jubelt, dat hij den Allerhoogste ook zijne hulde wilt brengen in *juhelende* akkoorden, hij zal ze in feeststemming brengen door zijn kunstig spel. In zulke toestanden fezelt men niet maar men galmt het met kracht uit. Daar is 't volle spel op zijne rechte plaats. Men speelt geen Alleluia zoaals men eene requiemmis speelt.

Goede voorbereiding dus, goede begeleiding en uitgelezen keus in 't gebruik der verschillige spelen, ziedaar wat een oprechten organist kenmerkt.

En de virtuoos zult ge me vragen ? Wat moet dezen doen met zijn bekwaamheden ? Mijnheeren, dezen talentvollen man neemt de kerk met liefde, zelfs met bijzondere voorliefde in haren schoot op, indien hij zich wil gedragen volgens hare voorschriften.

Men kan geene bekwaamheden gen oeg bezitten om den Heer op waardige wijze te loven : Maar men moet zich kunnen onderwerpen en zich kunnen herinneren dat de liturgie de hoofdzaak is en de muziek dezes nederige dienares moet wezen.

De virtuoos met zijn uitgebreid repertorium zal zooveel te meer gemak hebben met het kiezen van passende stukken onder den goddelijken dienst te spelen, daar hij zooveel te min iast heeft met de uitvoering. Hij moet zich maar innig doordringen van den liturgischen geest en dan zal hij gauw overtuigd zijn dat hij den priester in zijne heilige handelingen niet mag stremmen en er niets mag weggelaten worden van de gewijde gezangen om hem een stuk meer of min te laten spelen.

Na de diensten zal hij nog altijd gelegenheid genoeg hebben om zijne talenten te beoefenen en te laten bewonderen.

Ziedaar, Mijnheeren, in 't kort samengevat den rol die het orgel te vervullen heeft in de kerk en de hoedanigheden die een kristen kunstenaar moet bezitten om de koning der speeltuigen te behandelen zoo als 't past. Onze ouden braven organist waarvan Stehle hooger sprak had misschien nooit de gelegenheid gehad iets fatsoenlijk te leeren. Ons tegenwoordig jong geslacht is onder dit opzicht fel bevoorideeld. Men heeft alle gelegenheid zich te onderwijzen indien men maar wil. Wij hebben onze interdiocesane kerkmuziekschool van Mecheln bijzonder opgericht tot het vormen van oprechte kerkorganisten. Aan 't hoofd van die instelling staat den genialen meester Tinef door gansch Europa gewaardeerd en bewonderd. Conservatoriums en muziekscholen bezitten orgelklassen. Er bestaan methoden voor orgel, voor harmonie, voor contrapunkt, voor koorzang, kortom alle vakken zijn tegenwoordig beschreven en behandeld op de meest verscheidenste wijzen. Elken organist die bezield is met een weinig eigenliefde en wat iever heeft voor zijn vak heeft het tegenwoordig maar voor 't grijpen indien hij zich onderwijzen en volmaken wil. Indien men uitzondering maakt eeniger organisten van gevorderden leeftijd van wie men niet kan vragen of vereischen opnieuw te beginnen studeeren, dan is er geen enkel organist meer die nog te verontschuldigen is zoo hij zijne functien ten minsten niet op eene betamelijke wijze kan uitoefenen.

Laat ons dus, mijnheeren, onze waardigheid van kerkorganist ernstig opnemen, geene moeite noch tijd sparen om op kunstvolle wijze de goddelijke diensten op te luisteren, ons ootmoedig schikkende naar de zoo wijze voorschriften van 's Pauzen « Motu proprio » om zoodoende allen samen te werken aan de schoone en edele zaak der heropbeuring van 't Kerkmuziek den Allerhoogste ter eere.

26 tegen Zero.

Tijdens de bespreking der wet op de Zondagrust, hield de *socialistische senator Picard* een merkwaardige redevoering, waarin hij zeer klaar deed uitschijnen, hoe ongerijmd de bewering der liberalen is, dat die wet namelijk strijdig zou geweest zijn met de grondwet.

Eene zinsnede willen wij uit M. Picard's aanspraak herinneren :

« Het zal inderdaad, zoo sprak hij, de zes en twintigste werkmanswet zijn, welke Senaat en Kamer in een tijdverloop van 15 à 20 jaar zullen gestemd hebben, zooals blijkt uit het wetboek van den handarbeider, door onzen achtbaren collega Destrée en door Max Hallet bijeengebracht. »

Gij hebt goed gelezen, vriend lezer : De wet op de Zondagrust *was de 26e werkmanswet, die door de katholieken* in 15 à 20 jaar tijds werd ingevoerd. Senator Picard zelf moest het bekennen.

En dan komen de liberalen beweren, dat het katholiek staatsbestuur zich heel weinig bekommert om 't lot van den werkman, dat de liberalen diens beste vrienden zijn, en dat zij zijne belangen op uitstekende wijze hebben behartigd en zullen behartigen.

't Is waarlijk wat mooiis, vooral als men bedenkt, *dat de genzen*, toen zij aan 't bewind waren, *nooit iets deden voor den arbeider*, en dat zij al de wetten, door het katholiek bestuur voorgesteld ten gunste der arbeiders, onder een of ander voorwendsel hebben *tegengewerkt* en *bestreden*.

De werklieden weten echter wel, wie hunne ware vrienden zijn : zij, die daden en niet enkel woorden ten beste geven, *de katholieken*.

Indien de liberalen van Tongeren denken dat de kiezers 't verschil niet meer kennen tusschen 26 en Zero, dan zullen ze het zoudag *voelen*.

Stemt voor de gansche Katholieke lijst

ONDER Nr 1

Catechismus des Kiezers

1. Is het voor eenieder *strenge plicht* van deel te nemen aan de kiezing ?

Daar mag men niet het minste aan twijfelen.

2. *Waarom* is zulks een strenge plicht ?

Omdat men, met de kiezing te verwaarloozen, de Religie overlevert aan hare grootste vijanden.

3. Waarom is men verplicht te stemmen voor de *Katholieken* ?

Omdat deze *alléén* de ware belangen van 't volk en de maatschappij verdedigen.

4. Doet men kwaad met te stemmen voor de *socialisten* ?

Ja, en groot kwaad ; want de socialisten zijn *revolutionnairs*, die tegen ten *eigendom* zijn, tegen het *huwelijk* en tegen alle *wettige overheid*. Nu, zonder die drie grondvesten is de samenleving onmogelijk.

5. *Van waar* komen de socialisten ?

Het zijn de bastaardkinderen van de *liberalen*.

6. Waar worden de socialisten *opgekweekt* ?

In de *geuzenscholen*. De kopstukken der socialisten zeggen dat de liberale onderwijsgestichten hunne beste kweekscholen zijn voor nieuwe partijgenooten.

7. Doet men ook kwaad met te stemmen voor de *liberalen* ?

Ja zeker ; want het liberalismus is eene echte *ketterij*, geloemd door de H. Kerk ; de liberalen hebben zich ten allen tijde aartsvijanden getoond van den Roomsch katholieken godsdienst.

8. Wat hebben de liberalen gedaan voor 't *werkvolk* en den *kleinen man* ?

Niets, volstrekt niets. Zij smeren hen eigen zelven en vergeten de anderen. Het zijn *alleenheerschers, verdrukkers* en *dwingelanden*.

9. Welke *zetelas* moet men uit het bovenstaande trekken ?

Dat al wie zijn *geloof* en het *volk* bemint moet stemmen voorde *katholieken*,

onder nummer 1.

dezen alléén zijn de voorstaanders van den *godsdienst*, de steunen van de *maatschappelijke orde*, de vrienden van *burger en werkman*.

ALLERLEI NIEUWS

VOOR DEN SMEER ! — De leden van den Senaat, die op den 24 Juli 1907 het *Te Deum* zouden bijwonen en vervolgens aan den optocht deelnemen, hadden den noodigen tijd niet om tusschenin een brok te gaan eten. Zij integendeel, die ofwel aan het *Te Deum* ofwel aan den optocht *geen* deel namen hadden daartoe al den tijd.

Voor den eersten nu, hield de voorzitter van den Senaat, graaf de Merode-Westerloo, open tafel.

En wat hebben de meeste leden der linkerzijde gedaan ?

Ze zijn naar het *Te Deum* niet gegaan, maar gingen toch bij graaf de Merode hun buikje vullen !

Ge ziet, gelijk de katten lekken de liberalen voor *het smeer den kandelaer*.

— **Belangrijk bericht !** — Bij deze heb ik de eer mijne ta rijke kalanten der Provincie ter kennis te brengen dat mijne magazijnen goed voorzien zijn van eene overgroote hoeveelheid pikdraad, gevlochten draad, kar, assen, karreepen, ressorts, carton bitumé, nagels, kettingen, marmitten, buskules, stoven, cuisinieren en alles wat den handel betreft ; alles aan de laagst mogelijke prijzen.

Eenige agent der provincie Limburg, Antwerpen en Hollandsch Limburg voor de gebesveteerde bakovens « PIETERS », (eenige uitvinder). Eenige oven bestaande met warmtemeter. *Wacht u bijzonder van alle namaaksels !*

Meer dan elf duizend in gebruik !

Ook te verkrijgen bij Mad. W. Jageneau, te Tongeren. Onder minzame aanbeveling.

RENE VERLAAK-PINON,
Kiekenmarkt, 1-6.
HASSELT.

—o— **Pianos J. Dor Rue Neuve 38 Bruxelles.**

—o— Het mineraal water van **St-Amand** is het tafel- en regiemwater der aan rhumatiek of flerecijnlijdenden, alsook dergenen die willen vermijden het te worden

Algemeen agent **AL. LEQUIME Ninoofschenstoenweg, 541 Brussel.**

—o— *Huishoudsters. Opent de oogen !* Indien gij uitmuntenden koffie maken wilt, eischt de Chicorei « der Trappisten » Vincart te Silly. Weigert namaaksels.

— DE SOCIALISTEN ZIJN NIET TEGEN DEN GODSDIENST ! — Uit het Duitsch volksblad de « Mark. Volksztg. »

Een werkman, vader des huisgezins, moest wegens werkstaking en verdienstelooshcid daarmee verbonden, met vrouw en kinderen zwaren nood en honger lijden. Zorgen en kommer namen met den dag toe.

Daar naderde tot den werkman, geloovig katholiek, de Bekoorder in den persoon van een Socialist. Deze sprak tot Hem, eenigzins op andere wijze, de woorden van den duivel tot den Zaligmaker : « Dit alles zal ik u geven, zoo gij voor mij neervalt en mij aanbidt. »

« Sluit u aan, sprak hij, bij 't Socialistisch verbond, en gij trekt uit onze werkstakingskas twintig kronen in de week, dan moet ge met vrouw en kinderen geen gebrek meer lijden. »

« Doch wij stellen één enkele voorwaarde : Het kruisbeeld daar aan den muur moet naar beneden gehaald en de Heiligbeelden moeten uit uwe woning gesmeten worden » !

Moet hier nog iets bijgevoegd worden ? Spreekt dat bericht niet duidelijk genoeg.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thirlart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.

Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en oude cigaren. — Telefoon 1956.

—o— **Dr Doctor Yvo PIRENNE**
Rue Darfois 39, te Luik, (Guillemins).

SPECIALIST voor de genees- en heelkundige aandoeningen van de *maag* en van de *darmen*, geeft zijne raadplegingen, alle dagen, van 2 tot 5 ure ; 's Zondags en feestdagen, van 9 tot 12 ure. — (Telefoon 2760.)

— EEN JUBILEE VAN 1000 JAAR. — De hoogeschool van Cairo zal eerlang haar duizendjarig bestaan vieren. Sedert 988 is zij in 't zelfde gebouw gevestigd, namelijk in de prachtige moskee van El-Azhar. Het aantal studenten bedraagt ongeveer 8000. Men geeft er lesgangen van spraakkunst, godsdienst, rechtswetenschap, logiek, rhetoriek, en men leest er ook den Koran. De professors worden niet vet betaald en moeten zien dat zij nog wat bijverdiensten hebben. De verschillende strekkingen van den Mahomedaansche godsdienst worden in die éénige hoogeschool geduld.

—o— TOUTES VOS VALEURS en sûreté par les coffres-forts blindés, garantis contre lechalumeaux, le thermit, imperforables, incroches tables, incombustibles, **F. Van Deuren-Buns et fils,** Canal des Récollets, 56, fabrique Chaussée St-Bernard, 135, Anvers.

Pour renseignements, liste de clients et la vente pour le rayon, s'adresser à AUG. SNEYERS-LAFOSSE, Saint-Trond. Transformations d'anciens coffres-forts.

Coffrets en acier d'une seule pièce incombustible, à la portée de toutes les bourses.

Automobiles « ROYAL STAR »

Simples — Souples — Solides — Silencieuses
9-11, avenue des Arts, Anvers.

Demander le catalogue général.

—o— **Vraagt** de vieux-systême van 't merk « *T WIT STOOPKE* ». Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

Verkrijgbaar bij M. Duns en zuster, Pleinstraat 24, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

— ONMOGELIJKE MEDEDINGING. — Vraagt overal Petroolstoven en Lampen van het laatste gebreveteerd stelsel **A. Caby en Cie van Herstal**. Zij zijn de beste, de spaarzaamste, gewaarborgd onontplofbaar.

Zonder reuk noch rook.

— GOUD ? — Uit New-York komt een zonderling bericht. Bij het doen van grondboringen voor den tunnel onder de Oost-rivier, zouden eenige werklieden gouderts hebben aangeboord. Bij scheikundige ontleding is gebleken — zoo lezen wij in een Engelsch blad — dat het erts 1200 ons goud per ton bevat.

Het bericht lijkt ons vreemd, zegt de « N. R. Ct. » Trouwens, men behoeft in en om New-York geen goud te vinden in den bodem ; de grond is er al duur genoeg zonder dat.

DE VÉLOS EN DE MOTOS
SAROLEA
zijn de aanbeveliagswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

— DE DRONKENSCHAP. — De stad New-York is nog steeds een dankbaar veld voor allen die zich willen wijden aan de bestrijding van gebruik en misbruik van sterken drank. In de Amerikaansche wereldstad vindt men bijna 11,000 kroegen. In den loop van het vorige jaar zijn te New-York niet minder dan 50,000 personen opgepakt, wegens openbare dronkenschap. Dit is, zelts voor eene stad van New-Yorks zielental, te veel.

—o— **Dr P. DORTU,** woont thans Boulevard de la Sauvenière 84, Luik.

Neus- keel- en oorziekten.
Raadplegingen van 2 tot 4 ure.
Zondags van 9 1/2 tot 10 1/2 ure.

— EEN CANADEESCH STAMVADER. — Iemand, die kan zeggen niet te vergeefs geleefd te hebben, is, of juister was de heer B. C. Pankhurst, te Montreal, die zoo juist op den leeftijd van honderd-enzeven jaar overleden is met achterlating van 179 nakomelingen.

— **Fabriek van Pianos** Huis B. VANHYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagatenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medalie,** aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905

— EEN UITHANGBORD :
Gezusters Rans.
Antiquiteiten.

— Jefken, uw klein broerken heeft het kleinste appeltje. Hebt ge hem laten kiezen ?

— Ja, moe. Ik liet hem kiezen : het kleinste appeltje of niks... en hij nam het kleinste.

Inning van slechte schuldvorderingen, L. LECOCQ Cie, deurwaarder, 1, rue Moray, 1, Luik. Telefoon 1365.

— ZWALUWEN EN MUSSCHEN. — Menigeen zal zich uit zijn schooljaren nog herinneren het verhaaltje van de musch die een zwaluwnest had betrokken en tot straf ingemetseld werd.

Wij hebben wel eens getwijfeld aan de betrouwbaarheid van dit stukje vogelleven ; maar nu vinden wij in « The Faethered World » eenzelfde bericht overgenomen uit « Country Life », onder den titel « Curious Story of Bird-Lite » :

« Onlangs op een kleine boerderij hier in de nabijheid zijnde (Berwickshire), bemerkte ik twee nesten van huiszwaluwen tegen een dakvenster. Op mijne vraag aan de bewoonster of zij nieuw waren, vertelde zij, dat de nesten verscheidene jaren geleden gebouwd waren, en elk voorjaar weer opnieuw betrokken werden.

« Verleden voorjaar evenwel, voor ze aankwamen, vestigde zich eene onderneme musch in een der nesten. Kort daarop keerden de zwaluwen als gewoonlijk terug en op een morgend zagen de bewoners, hoe de opening van het nest dichtgemaakt was. Den volgenden morgend klom een der jongens naar het nest en toen hij zag dat het totaal geen uitgang had, brak hij het open en vond de musch dood on hare eieren. De knaap verwijderde het nest, en weldra hadden de zwaluwen zich een nieuw gebouwd, dat zij dit voorjaar weer als gewoonlijk betrokken ».

Maison Aug. FOUNRIER
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

BREUKEN
VOOR ALTIJD GENEZEN IN 10 DAGEN.
GEEN BREUKBAND MEER.
Heelkundige Inrichting St-ANNA
te Lanneken, bij Maestricht, bedieud door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.

Vrouwenziekten, misvormde ledematen.
aderspat, aderbreuk.
Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

Belangrijk brevet te koop.
Het brevet bestaat in nummers « LUX » op de huizen te plaatsen, in vervanging der gewone nummers.
Deze nummers, van verre zichtbaar, zijn zeer aan te bevelen, onder oogpunt der handelaars, brieftragers, enz.
Gedeponeerde modellen in koper, wit metaal, nickel, brons, genickeleerd of verzilverd metaal.
Voor inlichtingen, wende men zich op het bureel van dit blad.

Sier uw huis in den winter, uwen tuin voor de lente, met
Haarlemmer Bloembollen
Na ontvangst van postbeursel groot frs. 7,75 — fl. 3,75, zenden wij franco door België onze overal bekende **Normal-collecties :** *30 Hyacinthen voor glazen, of 40 voor potten, of 50 voor den tuin, of eene collectie voor de kamer van 150 stuks voor 45 potten, of eene collectie voor den tuin van 250 stuks, of eene collectie voor kamer en tuin van 240 stuks ; ieder beveltende eene prachtige keuze van Hyacinthen, Tulpen, Narcissen, Crocus, Scillas, Sneeuwklokjes, enz.*
Rijk geillustreerde prijslijst *met specificatie onzer collecties in het Hollandsch of Fransch en onze vele wenken voor de cultuur bevattende groote catalogus in het Duitsch zenden wij desverlangd gratis en franco.*
Tuinbouw-Etablissement « Huis ter Duin »
NOORDWIJK aan HAARLEM (HOLLAND).

HET GESTOORD HUWELIJK

10e VERVOLG.

Te midden van deze roes van vermakkelijkheden herinnerde M. Richard zich plotseling, dat de dag voor zijn eerste bezoek te Bristol naderde. Misschien had hij ook wel een pijnlijk gevoel, dat hij de arme kleine Nanciebel min of meer verwaarloosd had. Hij had niet, volgens de afspraak, elken morgen aan haar geschreven : want het leven te Londen was ontzettend tijdroovend ; en wanneer hij schreef was het in den regel wel wat haastig en vluchtig. Maar dit zou nu alles worden goedgemaakt.

Als bij eenmaal weer met zijne beminde van aangezicht tot aangezicht was, en hare teedere oogen in de zijne rustten, dan zou zij wel merken dat hij haar trouw gebleven was in de afwezigheid. En wat zouden zij elkaar dan gelukwenschen, dat de eerste twee maanden van de wreede scheiding nu reeds voorbij waren !

Toen nichtje Floss hoorde dat hij den volgende Maandag naar Bristol moest was zij verontwaardigd.

— Waarom ? vroeg zij op hare ruiterlijke manier.

— Ik moet er iemand spreken, zegde Richard.

— Wel, Maandag avond zouden wij naar *The Winter's Tale* in het Lyceum gaan ! Papa heeft al veertien dagen te voren eene loge besproken. En ge weet dat uw moeder en ik niet gaarne alléén ergens heengaan... Hoe ver is Bristol van hier ? Kunt ge niet tijdig voor het theater terug zijn ?

Om de waarheid te zeggen, hij was van plan geweest in huis van oom Charles te overnachten, ten einde een langen avond te hebben met Nanciebel. Maar aan den anderen kant kon hij zijne moeder en nicht bezwaarlijk zonder bescherming en geleide laten, en voelde hij zich dus wel half verplicht om terug te komen en naar het Lyceum te vergezellen. Er was een namiddagtrein uit Bristol, die hem noog om half zeven te Londen brengen zou — juist nog tijd genoeg om naar 't hotel te rijden, iets te eten en zich te kleeden. Hij getroostte dus nicht Floss met de belofte, dat zij *The Winter's Tale* niet zou behoeven te missen.

Maandag morgend verliet hij Londen met den sneltrein van negen ure en kwam om het middaguur te Bristol aan. Gedurende de reis was hij minder vervuld van blijdschap bij het vooruitzicht van Nancy weer te zien, dan wel van een half onderdrukte vrees, dat zij beginnen zou met hem te ondervragen en het hem min of meer lastig zou maken. Hij voelde wel dat het leed der scheiding niet gelijkelijk verdeeld was geweest : dat hij zelf verstrooiingen had genoten, voor welke hij niet durfde uitkomen — terwijl de arme Nanciebel, vermoedelijk in eenzaamheid had gezucht, en geen liever tijdverblijf had gekend dan met stil verlangen aan hem te denken. Dat was toch eigenlijk, als hij het wel beschouwde, geen zuiver spel geweest.

VIII.

Richard vond zijne Nanciebel in gezelschap van zijne beide nichten en de gouvernante. Wat zag zij er lief uit ! — en wat was zij blij hem te zien ! Zij zag hem aan, met hare zachte, donkere oogen ; en een blosje kleurde hare wangen, toen hij, zelf wel wat verlegen, de eerste woorden tot haar richtte. « Mijnheer Kingston » noemde zij hem, voor de predikantsdochter en de gouvernante. Er was ook iets ongewoons in de wijze waarop zij het haar droeg, en in hare kleeding, dat aan zijne aandacht niet ontging. Zij scheen eene soort van transformatie te hebben ondergaan — hoewel hij niet juist zeggen kon waarin die stak. Zij leek hem niet meer dezelfde Nanciebel, met wie hij placht te wandelen op de achterplaats, met de knappende sneeuw onder de voeten en de flonkerende sterren omhoog.

De bel voor het ontbijt luidde, de predekant verscheen, en weldra zaten zij allen aan tafel. Oom Charles was vol vragen naar zijnen schoonbroer Alexander en diens plannen, en ook naar zijne nicht, Florence, die hij nog nooit had gezien. Over het een en ander was M. Richard zeer meedeelzaam, terwijl Nanciebel, aan den anderen kant van de tafel, zwijgend toehoorde. Een vreemde zou hebben kunnen meenen dat deze knappe jonge man en dit lieve meisje elkaar voor het eerst ontmoetten, en dat het schuchtere landmeisje geheel onder den indruk was zijner verhalen der Londensche heerlijkheden.

Na het eten gingen de leden van het kleine huisgezin discreet hunne eigen wegen. M. Richard en zijne beminde bij elkaar latende. Maar nog altijd liepen de dienstboden heen en weer, zoodat Nanciebel zegde :

— Zullen wij wat in den hof gaan, Richard ?

— Waar ge wilt, Nancy, antwoordde hij — en hij volgde haar door de glazen deur en de treden af. Het was een groote ouderwetsche hof, door buksboomhagen vaneengescheiden

— Ik ben blij dat ik u weer eens zie, Richard, zegde zij. Zijnen arm durfde zij niet nemen, uit vrees dat er hier of daar aan de vensters toeschouwers mochten staan.

— En ik ben blij dat ge er zoo goed uitziet, zegde hij. Ik wist wel dat ge 't bij mijn oom en de nichten zoo goed zoudt hebben als maar mogelijk. Dat heb ik ook al dadelijk aan uwe brieven gemerkt — hoewel die niet zoo — zoo openhartig waren, als zij wel hadden kunnen zijn.

— Hebben zij u teleurgesteld, Richard ? vroeg zij nederig. Och, maar ge weet ook niet, mijn lieve, hoe eenzaam ik hier ben ! Ja, de menschen zijn heel goed voor mij. Maar goedheid is niet alles. Wanneer ik aan onze dagen te Stradford denkt — ach, dat was toch heel wat anders !

— Natuurlijk, Nanciebel, zegde hij. Maar ge kunt niet alles verlangen. Ik weet hoe innig ge zijt ; en wat een behoefte ge hebt aan menschen, die iets aangenaams tegen u zeggen, en lief voor u zijn, en u vertroetelen. Maar dat kan niet altijd en overal het geval wezen — en ik geloof ook niet dat ge u zoo te beklagen hebt.

— Jawel, gij hebt gemakkelijk te spreken, zegde Nanciebel ietwat lastig. Gij hebt met die niet van u alle mogelijke vermaken genoten. Gij zult u niet verveeld hebben ! Ge zult u niet eenzaam hebben gevoeld.

— Och, antwoordde hij scherp, ik klaag en ik mor niet, al heb ik niemand die mij komplimenten maakt en mij liefkoost.

— Nu, dat zou zij misschien ook wel hebben gedaan, als ge het haar gevraagd had ! gaf Nancy hem niet malsch terug.

Hij ademde diep ; maar hij hield zich in, voor hem een kwaad woord ontsnapt was. Neen, hij was niet hierheen gekomen om met Nancy te kibbelen. En bovendien — was zij ook niet eenigzins in haar recht ? Hadt hij zich wel genoeg in haren toestand verplaatst ? Had hij wel eerlijk aan hare eenzaamheid gedacht, terwijl hij zelf de boter er uit braadde te Londen ?

— Wij moesten nu maar niet kibbelen, Nancy, zegde hij langzaam, voor de weinige uren die ik hier ben.

— De weinige uren ? herhaalde zij. Wanneer gaat ge dan weg ?

— Met den trein van 3.42.

Er volgde een zwijgen.

— Richard, zegde Nancy toen, dat is nu de dag, waarnaar wij zoo lang verlangd hebben — of — ik tenminste heb er naar verlangd. En nu wilt ge maar een paar uren hierblijven ?... Zijt ge soms enkel uit plichtbesef hierheen gekomen ? Waart ge misschien liever heelemaal weggebleven ?

— Een schoone vraag ! riep hij driftig. Maar toen bedwong hij zich weer en zegde op kalmeren toon :

Wat een onzin, Nanciebel ! Waarom wilt ge nu toch met alle geweld ruzie maken, klein, lief, dwaas driftkopje ? Komaan, geef mij een zoen en laten wij goede vrienden zijn !

Zij gingen op dit oogenblik door eene boogvormige opening in de heg : en Nancy stond gehoorzaam stil en deed wat haar gezegd werd, zoodat de verzoening niets te wenschen overliet. Zij bracht hem naar M. Stapleton's broeikassen en stelde hem voor aan den tuinbaas, een jonge Schot van ongeveer acht-en-twintig jaar, die, zooals zij hem later vertelde, verbazend knap was in zijn vak, en, hoewel onbemiddeld, lessen had bijgewoond aan de universiteit te Glasgow, nu erkend werd als een meester in zijne kunst en een aanbod had gekregen van eene voordeelige betrekking op Beever Towers, het groote landgoed van den hertog van Grandon. Zij liet hem ook de gekooide arenden zien, en de witte pauwen, en een heele menagerie. Zij scheen inderdaad even goed thuis op Hollwell Court als in de aangrenzende woning. En eindelijk gaf zij hem te verstaan dat, als bij werkelijk met den trein van 3,42 vertrekken wilde, het tijd werd om naar binnen te gaan.

Debeide nichten en Nanciebel reden met hem naar de stad, om hem naar de statie te brengen.

Het afscheid tusschen hem en Nancy kon uit den aard der zaak niet erg aandoenlijk zijn, want Gertrude en Laura stonden er bij en lieten hen geen seconde alleen.

(Wordt vervolgd).